

HƯỚNG DẪN

Về việc đưa nội dung Hai tác phẩm: “Sửa đổi lối làm việc”
và “Nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân”
của Chủ tịch Hồ Chí Minh vào sinh hoạt chi bộ

Căn cứ Kế hoạch số 80-KH/HU ngày 12 tháng 4 năm 2017 của Ban Thường vụ Huyện ủy về tọa đàm, học tập và làm theo Hai tác phẩm: “Sửa đổi lối làm việc” và “Nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân” của Chủ tịch Hồ Chí Minh (Hai tác phẩm). Huyện ủy đã tổ chức 05 lớp tại 5 cụm; các cơ sở đảng đã tổ chức 371 lớp cho cán bộ, đảng viên, công chức, viên chức, có 1.711 người phát biểu với 2.048 ý kiến tọa đàm.

Thực hiện Công văn số 566-CV/HU ngày 12 tháng 6 năm 2017 của Thường trực Huyện ủy và nội dung các ý kiến tọa đàm Hai tác phẩm, Ban Tuyên giáo Huyện ủy hướng dẫn gợi ý đưa những nội dung Hai tác phẩm vào sinh hoạt chi bộ định kỳ, cụ thể như sau:

I- MỤC ĐÍCH, YÊU CẦU:

- Giúp cán bộ, đảng viên, công chức, viên chức, đoàn viên, hội viên, các tổ chức chính trị, xã hội và Nhân dân nhận thức sâu sắc hơn những nội dung cơ bản, giá trị, tư tưởng cốt lõi của Hai tác phẩm. Tiếp tục quán triệt và vận dụng tư tưởng của Người qua Hai tác phẩm trong thực hiện nhiệm vụ được giao.

- Việc sinh hoạt các nội dung Hai tác phẩm phải được thực hiện nghiêm túc, thường xuyên, liên tục, có chất lượng tại các chi bộ.

II- NỘI DUNG, HÌNH THỨC VÀ THỜI GIAN THỰC HIỆN:

1- Nội dung:

1.1- Tác phẩm “Sửa đổi lối làm việc”: Tập trung một số điều thuộc về tư cách của một Đảng chân chính cách mạng:

Điều 1• Đảng không phải là tổ chức để làm quan phát tài. Nó phải làm tròn nhiệm vụ giải phóng dân tộc, làm cho Tổ quốc giàu mạnh, đồng bào sung sướng.

-Theo Bác, bản chất của một Đảng thể hiện ở mục tiêu, lý tưởng và lợi ích mà nó đại diện. Đối với Đảng ta, bản chất đó đã được Người xác định: “Ngoài lợi ích của dân tộc, của Tổ quốc, thì Đảng không có lợi ích gì khác”.

- Cho nên Đảng phải ra sức tổ chức Nhân dân, lãnh đạo Nhân dân để giải phóng Nhân dân và để nâng cao sinh hoạt, văn hóa, chính trị của Nhân dân. Vì toàn dân được giải phóng thì tức là Đảng được giải phóng.

Điều 2• Cán bộ của Đảng phải hiểu biết lý luận cách mạng, và lý luận cùng thực hành phải luôn luôn đi đôi với nhau.

- Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: “Đảng phải chống cái thói xem nhẹ học tập lý luận. Vì không học lý luận thì chí khí kém kiên quyết, không trông xa thấy rộng, trong lúc đấu tranh dễ lạc phương hướng, kết quả là “mù chính trị”, thậm chí hủ hóa, xa rời cách mạng”.

- Bác Hồ nhấn mạnh vai trò của lý luận, của thực tiễn và quan hệ giữa lý luận và thực tiễn.

+ Theo Bác, “Lý luận là đem thực tế trong lịch sử, trong kinh nghiệm, trong các cuộc tranh đấu, xem xét, so sánh thật kỹ lưỡng rõ ràng, làm thành kết luận. Rồi lại đem nó chứng minh với thực tế. Đó là lý luận chân chính”.

+ Theo Bác, lý luận như cái kim chỉ nam, chỉ rõ phương hướng cho chúng ta trong công việc thực tế. Không có lý luận thì lúng túng như nhắm mắt mà đi. Người chỉ rõ: “Có kinh nghiệm mà không có lý luận, cũng như một mắt sáng, một mắt mờ...”.

+ Lý luận phải liên hệ chặt chẽ với thực tiễn. Bác nói: “Lý luận cốt để áp dụng vào công việc thực tế. Lý luận mà không áp dụng vào thực tế là lý luận suông. Dù xem được hàng ngàn hàng vạn quyển lý luận, nếu không biết đem ra thực hành, thì khác nào một cái hòm đựng sách”. Lý luận và thực hành có quan hệ qua lại: Lý luận phải đem ra thực hành. Thực hành phải nhìn theo lý luận...”

Điều 5• Phải luôn luôn xem xét lại công tác của Đảng. Mọi công tác của Đảng luôn luôn phải đứng về phía quần chúng. Phải đem tinh thần yêu nước và cần, kiệm, liêm, chính mà dạy bảo cán bộ, đảng viên và Nhân dân.

- Theo Bác: “Phải giải quyết mọi vấn đề một cách cho đúng. Muốn thế thì nhất định phải so sánh kinh nghiệm của dân chúng. Vì dân chúng là những người chịu đựng cái kết quả của sự lãnh đạo của ta. Phải tổ chức sự kiểm soát, mà muốn kiểm soát đúng thì cũng phải có quần chúng giúp mới được”.

- Thực chất công tác cán bộ là : “nuôi dạy cán bộ, như người làm vườn vun trồng những cây cối quý báu. Phải trọng nhân tài, trọng cán bộ, trọng mỗi một người có ích cho công việc chung của chúng ta”.

Điều 6• Mỗi công việc của Đảng phải giữ nguyên tắc và phải liên hợp chặt chẽ với dân chúng. Nếu không vậy, thì chẳng những không lãnh đạo được dân chúng mà cũng không học được dân chúng...

- Theo Bác: “Dân chúng đồng lòng, việc gì cũng làm được. Dân chúng không ủng hộ, việc gì làm cũng không nên”.

- Bác đã khẳng định: “muốn tập hợp, phát huy sức mạnh của quần chúng, vấn đề rất quan trọng là phải có cách tuyên truyền, vận động hợp lý, khoa học, nhất là nói và viết sao cho hiệu quả, làm thế nào mà “mỗi tư tưởng, mỗi câu nói, mỗi chữ viết, phải tỏ rõ cái tư tưởng và lòng ước ao của quần chúng”.

-Về phương pháp tuyên truyền, vận động quần chúng, Bác chỉ rõ: phải học cách nói của quần chúng; dùng lời lẽ thí dụ thiết thực, dễ hiểu; đúng đối tượng, người đọc, người nghe; điều tra, nghiên cứu kỹ trước khi nói, khi viết; chưa biết rõ chớ nói, chớ viết; chuẩn bị kỹ, sắp đặt cẩn thận, kiểm tra sau khi viết.v.v...

Điều 7• Mỗi công việc của Đảng phải giữ vững tính cách mạng của nó, lại phải khéo dùng những cách thức thi hành cho hoạt bát...

- Bác Hồ dùng thuật ngữ “cách lãnh đạo”, từ đó đồng nghĩa với thuật ngữ “phương thức, phương pháp” lãnh đạo mà chúng ta dùng hiện nay.

- Bác cho rằng, muốn giữ vững vai trò lãnh đạo, tập hợp quần chúng thực hiện tốt đường lối, chính sách của Đảng, Đảng cầm quyền phải có cách lãnh đạo đúng, thích hợp.

Điều 8• Đảng không che giấu những khuyết điểm của mình, không sợ phê bình. Đảng phải nhận khuyết điểm của mình mà tự sửa chữa, để tiến bộ và để dạy bảo cán bộ và đảng viên.

- Theo Bác: “Một Đảng mà giấu khuyết điểm của mình là một Đảng hỏng. Một Đảng có gan thừa nhận khuyết điểm của mình, vạch rõ những cái đó, vì đâu mà có khuyết điểm đó, xét rõ hoàn cảnh sinh ra khuyết điểm đó, rồi tìm kiếm mọi cách để sửa chữa khuyết điểm đó. Như thế là một Đảng tiến bộ, mạnh dạn, chắc chắn, chân chính”.

- Trong tự phê bình, phê bình, Người kiên quyết chỉ ra và đấu tranh với những biểu hiện không dám nhận khuyết điểm; khi có khuyết điểm thì thiếu thành khẩn, không tự giác nhận kỷ luật.

- Người cũng chỉ ra nhiều biểu hiện lợi dụng phê bình để nịnh bợ, lấy lòng nhau hoặc vu khống, bôi nhọ, chỉ trích, phê phán người khác với động cơ cá nhân không trong sáng: “Khi phê bình ai, không phải vì Đảng, không phải vì tiến bộ, không phải vì công việc, mà chỉ công kích cá nhân, cãi bướng, trả thù tiểu khí”.

- Hồ Chí Minh chỉ ra và kiên quyết đấu tranh với những biểu hiện nói trong hội nghị khác, nói ngoài hội nghị khác: “Lại có những người trước mặt thì ai cũng tốt, sau lưng thì ai cũng xấu. Thấy xôi nói xôi ngọt, thấy thịt nói thịt bùi. Theo gió bẻ buồm, không có khí khái”.

Điều 9• Đảng phải chọn lựa những người rất trung thành và rất hăng hái, đoàn kết họ thành nhóm trung kiên lãnh đạo.

-Người xác định rất rõ: Cán bộ là cầu nối giữa Đảng, Chính phủ và Nhân dân. “Cán bộ là những người đem chính sách của Đảng, của Chính phủ giải thích cho dân chúng hiểu rõ và thi hành. Đồng thời đem tình hình của dân chúng báo cáo cho Đảng, cho Chính phủ hiểu rõ, để đặt chính sách cho đúng”.

- Cán bộ giữ một vai trò đặc biệt quan trọng. Người viết: “Cán bộ là cái gốc của mọi công việc”; “Công việc thành công hoặc thất bại đều do cán bộ tốt hay kém”. Người cán bộ phải hội đủ các tiêu chuẩn: Đức và tài, phẩm chất và năng lực,

trình độ chuyên môn, nghiệp vụ, phong cách, phương pháp công tác tốt, trong đó đạo đức là gốc, là nền tảng.

- Theo Bác, nội dung công tác cán bộ, bao gồm: Lựa chọn cán bộ, huấn luyện cán bộ, đánh giá cán bộ, dùng cán bộ và thực hiện chính sách đối với cán bộ.

Điều 10 và 11• Đảng phải luôn luôn tẩy bỏ những phần tử hủ hóa ra ngoài. Đảng phải giữ kỷ luật rất nghiêm từ trên xuống dưới...

- Trong phê bình thì nể nang, né tránh, ngại va chạm, thấy đúng không bảo vệ, thấy sai không đấu tranh: “Có đồng chí đáng phải trừng phạt, nhưng vì cảm tình nể nang chỉ phê bình, cảnh cáo qua loa cho xong chuyện”.

- “Thậm chí còn có nơi che đậy cho nhau, tha thứ lẫn nhau, lừa dối cấp trên, giấu giếm đoàn thể. Thi hành kỷ luật như vậy làm cho các đồng chí không những không biết sửa lỗi mình mà còn khinh thường kỷ luật. Tai hại hơn nữa nếu kỷ luật của đoàn thể lỏng lẻo, những phần tử phản động sẽ có cơ hội chui vào hàng ngũ ta để phá hoại đoàn thể ta”.

Điều 12• Đảng phải luôn luôn xét lại những nghị quyết và những chỉ thị của mình đã thi hành thế nào. Nếu không vậy thì những nghị quyết và chỉ thị đó sẽ hóa ra lời nói suông mà còn hại đến lòng tin cậy của Nhân dân đối với Đảng.

1.2- Tác phẩm “Nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân”:
Tập trung một số nội dung mười loại bệnh nảy sinh từ chủ nghĩa cá nhân mà Hồ Chí Minh đã chỉ ra trong tác phẩm:

1.2.1- Bệnh quan liêu: là bệnh của những người và những cơ quan lãnh đạo xa rời thực tế, xa bộ đội, xa Nhân dân, mất dân chủ. Các ông quan liêu khi được phân công phụ trách ở vùng nào, việc gì thì như một ông vua con, tha hồ hịch sách, hoành hoè ở vùng ấy, lĩnh vực ấy. Đối với cấp trên thì xem thường, với cấp dưới cậy quyền lấn át, với quần chúng thì quan cách. Bệnh quan liêu để lại những hậu quả nặng nề đối với Đảng, Nhà nước và xã hội, trước hết là tham ô, lãng phí cần phải tiêu diệt bệnh quan liêu.

1.2.2- Bệnh tham lam: Những người mắc bệnh này đều đặt lợi ích của mình lên trên lợi ích của Đảng, của dân tộc. Họ không lo “mình vì mọi người” mà chỉ muốn “mọi người vì mình”, chà đạp lên lợi ích của cách mạng, của Nhân dân. Do đó họ tự tư, tự lợi”, dùng của công làm việc tư, dựa vào thế lực của Đảng để theo đuổi mục đích riêng của mình, tham ô, hủ hóa, sinh hoạt xa hoa, tiêu xài bừa bãi.

1.2.3- Bệnh lười biếng: Tự cho mình cái gì cũng giỏi, việc gì cũng biết. làm biếng học hỏi, làm biếng suy nghĩ. Ngại khó khăn, gian khổ. Việc dễ thì tranh lấy cho mình, việc khó thì đùn cho người khác. Gặp việc nguy hiểm thì tìm cách trốn tránh.

Người chỉ ra: “Trong Đảng ta có một số không ít đồng chí mắc bệnh công thần cho rằng mình đã tham gia cách mạng lâu năm mà tự kiêu, tự mãn. Hoạt động cách mạng lâu năm là tốt, nhưng phải khiêm tốn học tập để tiến bộ mãi”.

1.2.4- Bệnh kiêu ngạo: Tự cao, tự đại, hay lên mặt. Ưa người ta khen ngợi, tăng bốc mình. Ưa sai khiến người khác. Hễ làm được việc gì hơi thành công thì

khoe khoang, vênh váo, cho ai cũng không bằng mình. Không thêm học hỏi quần chúng, không muốn người khác phê bình mình. Việc gì cũng muốn làm thầy người khác.

1.2.5- Bệnh hiếu danh: Tham danh, trục lợi, thích địa vị quyền hành, tự cho mình là anh hùng, là vĩ đại. Vì tham vọng đó mà việc không đáng làm cũng làm. Đến khi bị công kích, bị phê bình thì tinh thần lung lay. Những người đó chỉ biết lên mà không biết xuống. Chỉ chịu được sướng mà không chịu được khổ. Chỉ ham làm chủ tịch này, uỷ viên nọ, chứ không ham công tác thiết thực.

1.2.6- Bệnh “Hữu danh, vô thực”: Làm việc không thiết thực, không từ chỗ gốc, chỗ chính, không từ dưới làm lên. Làm cho có chuyện, làm lấy rồi. Làm được ít suy ra nhiều, để làm một bản báo cáo cho oai, nhưng xét kỹ lại thì rỗng tuếch.

1.2.7- Bệnh cận thị: Không trông xa, thấy rộng. Những vấn đề to tát thì không nghĩ đến mà chỉ chăm chú những việc vụn vặt. Những người như vậy chỉ trông thấy sự lợi, hại nhỏ nhen mà không thấy sự lợi, hại to lớn.

Người đấu tranh với những biểu hiện tranh thủ bỏ nhiệm người thân, người quen, người nhà dù không đủ tiêu chuẩn, điều kiện giữ chức vụ lãnh đạo, quản lý hoặc bố trí, sắp xếp vào vị trí có nhiều lợi ích và gọi đó là: “Tư túng - Kéo bè, kéo cánh, bà con bạn hữu mình, không tài năng gì cũng kéo vào chức này chức nọ. Người có tài có đức, nhưng không vừa lòng mình đẩy ra ngoài. Quên rằng việc là việc công, chứ không phải việc riêng gì dòng họ của ai”. Người phê bình thẳng thắn: “Có những đồng chí còn giữ thói “một người làm nên cả họ được nhờ”, đem bà con bằng hữu vào chức này việc kia, làm được, không được mặc kệ. Hồng việc đã có đoàn thể chịu, cốt cho bà con, bạn hữu có địa vị là được”.

1.2.8- Bệnh tị nạnh: Cái gì cũng muốn “bình đẳng”, sinh ra hiểu lầm hai chữ “bình đẳng”. Không hiểu rằng người khoẻ gánh nặng, người yếu gánh nhẹ. người làm việc nặng phải ăn nhiều, người làm việc dễ thì ăn ít.

1.2.9- Bệnh xu nịnh, a dua: Những người trước mặt thì ai cũng tốt, sau lưng thì ai cũng xấu. Thấy xôi nói xôi ngọt, thấy thịt nói thịt bùi. Theo gió bẻ buồm, không có khí khái.

1.2.10- Bệnh kéo bè, kéo cánh: Ai hợp với mình thì người xấu mấy cũng cho là tốt, việc dở cũng cho là hay, rồi che đậy cho nhau, ủng hộ lẫn nhau. Ai không hợp với mình thì người tốt cũng cho là xấu, việc hay cũng cho là dở, rồi tìm cách dèm pha, nói xấu, tìm cách dìm người đó xuống. Từ đó đi đến bè phái, chia rẽ, mất đoàn kết, thiếu tính tổ chức, kỷ luật, kém tinh thần trách nhiệm, không chấp hành đúng đường lối, chính sách của Đảng và Nhà nước.

2- Hình thức:

- Các cấp ủy cơ sở căn cứ vào loại hình của chi bộ và những sự kiện chính trị, những ngày Lễ lớn, Kỷ niệm trong tháng lãnh đạo, chỉ đạo chọn lọc nội dung phù hợp trong Hai tác phẩm của Bác đưa vào sinh hoạt định kỳ của chi bộ (kể cả những nội dung ngoài hướng dẫn gợi ý nêu trên).

- Mỗi tháng, trong cuộc họp định kỳ, chi bộ dành ra khoảng 15 – 20 phút, phân công 01 hoặc 02 đảng viên thông qua báo cáo mang tính đề dẫn những nội dung mà cấp ủy đã chọn đưa vào sinh hoạt chi bộ.

- Riêng 03 nội dung ở Điều 8, Điều 11 và Điều 12 của tác phẩm “Sửa đổi lỗi làm việc” được tổ chức sinh hoạt định kỳ tháng 12/2017.

3- Thời gian thực hiện: Từ tháng 7/2017 đến cuối năm 2017.

III- TỔ CHỨC THỰC HIỆN:

1- Ban Tuyên giáo Huyện ủy: Theo dõi việc tổ chức thực hiện của các cơ sở Đảng, báo cáo kết quả cho Thường trực Huyện ủy từ ngày 25 đến ngày 30 tháng cuối mỗi quý.

2- Các đảng bộ cơ sở chỉ đạo các chi bộ trực thuộc tổ chức thực hiện, báo cáo kết quả về Ban Tuyên giáo Huyện ủy từ ngày 20 đến ngày 24 tháng cuối mỗi quý.

3- Các chi bộ cơ sở tổ chức thực hiện như chi bộ trực thuộc, báo cáo kết quả về Ban Tuyên giáo Huyện ủy từ ngày 20 đến ngày 24 tháng cuối mỗi quý.

Trên đây là Hướng dẫn gợi ý của Ban Tuyên giáo Huyện ủy về việc đưa nội dung của Hai tác phẩm “Sửa đổi lỗi làm việc” và “Nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân” của Chủ tịch Hồ Chí Minh vào sinh hoạt chi bộ.

Nơi nhận:

- Thường trực Huyện ủy,
- Ban Tuyên giáo Thành ủy, } (báo cáo)
- Văn phòng BTGTU,
- Các Ban xây dựng Đảng, UBKT Huyện ủy,
- Văn phòng Huyện ủy,
- MTTQ và các tổ chức CT-XH huyện,
- Các cơ sở Đảng trực thuộc Huyện ủy,
- Lưu BTGHU.

